

Friheden, Porten og Pæretræet - historien om Friheden Station

Lars Ellgaard · Tuesday, December 18th, 1917

Frihedens forandrende ideal, kunstens udtryk for menneskers skabende virke, og naturens vækst og lovmæssige omskiftelighed. Få historisk overblik på Friheden Station.

Andreas Christensens mark

Du står ved Andreas Christensens mark. Om godt hundrede år vil smedens hammer give genlyd i landskabet, mens det bløde jern bankes i nye former. Om tohundrede år vil toget dundre ind med fremtidens puls, mens folk stiger af og på i farten. Men lige nu er her stille. Andreas kigger ud over den jord, som er hans, og tænker om det mon bliver regn? Man kan aldrig vide.

Frie gård

Året er 1787, stedet er den nuværende Friheden Station, men allerede nu er det nye tider. For mindre end ti år siden har Hvidovreboerne udflyttet deres gårde, så hver har sin jord samlet på ét sted og pløjer den selv. I det gamle system lå markerne rundt om landsbyen, og man havde en lang stribe på hver og høstede sammen.

Det er en radikal forandring af både landskab og værdier, og det er ikke gået stille for sig. Års debat og skænderier går forud, forandring fryder som bekendt ikke altid og aldrig alle. Men vi må formode at Andreas er godt tilfreds. Gården hedder i hvert fald "Frie Gård", som senere kort og godt blev til "Friheden". En besynderligt træffende overskrift for udviklingen i de kommende århundreder. Måske er det det, han vejrer i den tidlige morgenluft?

Smedens pæretræ

År 2005. Friheden Station summer af folk og busser i solen. På hjørnet ved Hvidovrevej og Gammel Køge Landevej står et fornøjet gammelt pæretræ og tænker sine stille træ-tanker om tidens gang. Det står, og stod, på det sted, hvor den ene af Hvidovres to gammeldags smedjer lå fra 1897-1930. Den forandring, som er sket i dets levetid, er kolossal, og i dag kan det ranke sig i den knagende bark over at være blevet udnævnt til historisk monument!

Frihedens Port

Lige overfor træet står et moderne monument. "Frihedens Port" fra 1981-82 af Hein Heinsen, Stig Brøgger og Mogens Møller er nok det mest omdiskuterede kunstværk i Hvidovre. Værket kunne netop illustrere tematikken omkring forandring: Den regelrette betonport ligner en kommentar til landskabet, som det ser ud nu, mens den rå gneisblok, der hviler på portens ene hjørne, er mere end 100.000.000 år gammel og repræsenterer det utæmmede urfjeld.

Man kan tolke det som en kritik af udviklingen, men man kan også knytte forandringstemaet sammen med værkets titel: Måske er friheden netop vores evne til at forandre, og porten åbnes således mod mulighedernes land. Da kan forandringen i stedet for uro vække en forventning, som den Andreas sikkert følte, da han stod og så ud over sin nye mark. Det er nytænkning, der sætter verden i bevægelse. Frihedens port står som et vartegn på stationen, som er de daglige bevægelers knudepunkt. Netop her kan den glimrende kommentere det nye, vi har skabt, og det gamle, vi har tabt. Derfor er også den, trods sin ungdom, et af Hvidovres vigtige historiske monumenter.

Smedens gamle pæretræ er markeret med en [Historien i Gaden](#) messingplade og står stadig smukt på stationspladsen ved Friheden Station.

This entry was posted on Tuesday, December 18th, 1917 at 12:49 pm and is filed under You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. Both comments and pings are currently closed.